

ala rızgari

BİRLİK ÇALIŞMALARI
ÜZERİNE

DİCLE Yayınları: 5

Ö n a ç ı k ı l a m a :

Bu yılın ortalarında, Faşizme Karşı Birleşik Direniş Cephesi'nin (FKBDC), Türkiye ve Kürdistan devrimci ve yurtsever hareketlerine: "birlik sorunları konulu" bir toplantı daveti vardı. Hareketimiz ALA RIZGARI'da, bu toplantıya katılma kararı aldı. Ancak toplantı, "bazı teknik nedenlerle" ertelendi. Daha sonra, FKBDC bizlere gönderdiği yeni çağrıda, toplantının P....'te 20-27 Ağustos tarihleri arasında yapılacağını bildirdi. Bize yapılan davette, toplantı gündemi şöyle tespit edilmişti:

- "1-Ülkemizdeki gelişmeler ve bunların değerlendirilmesi,
- "2-Birlik sorununun nasıl ele alınması gerektiği üzerine bir tartışma
 - a) Bugüne kadarki çalışmaların genel değerlendirilmesi,
 - b) Bundan sonraki sürecin nasıl ele alınması gerektiği üzerinde genel görüşler,

"3- Seçimler platformu ve ortak tavır alma sorunu."

Bizim toplantıya temsil/^{ci}gönderme kararımız olmasına karşın, toplantı alanının değiştirilmesi; zaman ve teknik açıdan temsilci göndermemiz olanaklı olmadı. Bunun üzerine, FKBDC Yürütme Komitesi'ne, toplantıda okunmak üzere görüş ve önerilerimizi içeren bir yazı sunduk.

Toplantı da, yazımızın kendilerine verildiği açıklanmış. Ama yazımız okunmamış. Biz, yazımızın neden toplantıda okunmadığının gerekçelerini henüz FKBDC'den öğrenmiş değiliz. Ancak gerekçe ne olursa olsun; FKBDC, görüşlerimizi toplantıya katılanlara iletmemeyi, yöntem olarak seçmemeli idi. Belki orda yazdığımız değerlendirme ve görüşlerimize karşı olabilirler, ona eleştirici olabilirler. Ama bunun yolu onların seçtiği yöntem değildir. Onlar bu yazımızı bu toplantıda okuduktan sonra, bunu eleştirme ve karşı çıkma imkanlarına sahip idiler. Eğer, FKBDC bu platform dışında yani tüm devrimci, yurtsever güçlerin katılacağı toplantı dışında; salt kendileri için, bizden bilgi almak niyetinde idilerse, çağrılarını o şekilde yapmaları gerekirdi. O zaman bu yazıyı yine yazar, onlara verirdik.

Türkiye ve Kürdistan devrimci-demokratik güçlerinin en fazla ihtiyacı olduğu, güç-eylem birliği ve dayanışma sorunlarında olumlu ve kalıcı adımlar atabilmenin şartlarından biri de, dünden bu yana olagelen yanlış yöntem ve anlayışların aşılmasından geçer. Bunun içinde, yapılan yanlışların ve hataların açık yüreklilikle eleştirilmesi gerekir. Yoksa arzulanan birlik ve dayanışmalar sağlansada, bunlardan istenen sonuçları elde etmek zor olur.

FKBDC platformuna sunduğumuz yazıyı bu amaçla yayınlıyoruz.

Eylül 1983

AR

Faşizme Karşı Birleşik Direniş Cephesi Platformuna :

Arkadaşlar; bize yapmış olduğunuz toplantı çağrınıza karşılık, daha önce yapılması plânlanan toplantıya katılma kararımız olduğu halde, toplantı alanının değiştirilmesi ve ikinci çağrınızın çok geç iletilmesi nedeniyle, bu toplantıya temsilci (hem zaman darlığı, hemde teknik nedenlerle) gönderemiyoruz. Ancak, Devrimci-Demokratik güçlerin dayanışma sorunları açısından bu toplantıyı önemsedüğimizden, görüşlerimizi yazılı olarak sunmayı yararlı gördük.

Onerdiğiniz toplantı gündeminde sıraladığınız maddelere uygun olarak görüşlerimizi sunmaya çalışacağız. Buna geçmeden önce, EKBDÇ'nin bu girişiminin olumlu olduğunu, özellikle uzun bir aradan sonra böyle bir çaba içine girmesinin; bu platformu tüm devrimci-demokratik güçlere açık tutarak ülkelerimiz sorunlarının karşılıklı tartışılmasına fırsat tanımalarını, EKBDÇ açısından olumlu bir adım olarak değerlendirdiğimizi, ayrıca bu tür toplantı ve platformların devrimci güçlerin daha önce birbirleriyle ilgili içine düştükleri yanlış, subjektif değerlendirmeleri ve bu değerlendirmelerin yarattığı tahribatları da önlemiş olacakları kanaatindeyiz.

I.

"Ülkemizdeki gelişmeler ve bunların değerlendirilmesi" ile ilgili olarak konan gündem maddesi, çok şeyin söylenmesi ve değerlendirilmesi gereken geniş kapsama sahip bir madde. Esas olarak, platformdaki tartışmalar, nelerin değerlendirilmesi gerektiğini somutlayacaktır. Ancak biz, burada önemli gördüğümüz ve tartışma dışı kalmıyacağı görüşünde olduğumuz birkaç sorunu sınırlı bir biçimde aktarmayı gerekli görüyoruz.

Arkadaşlar, 12 Eylül askeri cuntasından bu yana devam eden uygulama ve politikaya göz attığımızda askeri cuntanın; T.C'nin devlet mekanizmasını yetkinleştirme; giderek faşizmin siyasal ve hukuksal olarak meşrulaştırılması ve ona uygun ekonomik, ideolojik, siyasal ve kültürel mekanizmayı oturtma süreci olarak değerlendirilebilir. Askeri faşist cuntanın başa gelişinin iki temel nedeni olan (1-Emperyalizmin bölgedeki çıkarlarının koruyuculuğu, 2-Ülkelerimizdeki her türlü devrimci-demokratik muhalefeti bastırarak bir avuç tekelcinin çıkarları doğrultusunda ekonomik ve siyasal bunalımı "çözmek") programını uygulamak ve sürekli kılmak için üç yıldır yaptığı bunu en çarpık bir şekilde orta yere sermiştir.

Askeri cunta aslında başa geçtiği gün; ne yapması gerektiğini ve nasıl yapacağını ilk bildirilerinde açık bir şekilde ifade etti. Ve o günden bu yana da Cunta, o söylediklerinin doğrultusunda yapması gerekenleri yaptı, yapıyor. Elbetteki bu da, cuntanın tesadüfen başa gelmediğini veya '80 de yaşanan bir iki olayın bir anlık tepkisi içinde idareyi ele almadığının göstergesidir. Yani Cunta, çok önceleri programlanan ve uygun zaman kollayarak, zamanı da gelince idareyi ele alan ve programını hayata geçirmeye başlayan bir ekiptir. Bunun için de, idareyi ele alışından itibaren gelişmelere göre yön değiştiren ve kendi yerini tayine çalışan bir durum söz konusu değildi. Bu günde Askeri Cunta, amaç ve hedefleri belli olan ve uzun vadeli (onlara göre kalıcı) bir programla yoluna devam etmektedir. Cuntanın üç yıllık uygulamaları ve önüne koyduğu hedefler; bu hedeflere varmanın siyasal ifadesi olan yeni yasa ve kanunlar, bu yeni yasa ve kanunların içeriğine uygun yaratılan örgütlenme ve kurumlar, toplumun bu yeni örgütlenme ve kurumlara zorla uyarlama çaba ve eylemleri; denilebilir ki, bugüne kadar "çok az bir dirençle karşılaşılarak" devam ediyor. Kısacası Cunta: İçte muhalefetsiz, her şeye boyun eğen, edilgen bir toplum; "diken-siz bir gül bühçesi" yaratmak, dışa karşı ise: emperyalizmin ve emperyalizmin çıkarlarıyla çatışmayan Türk tekelci burjuvazisinin istem ve politikaları doğrultusunda bölge jandarmalığını üstlenen saldırgan "güçlü" bir devlet yaratmaya çalışmaktadır. Cuntanın attığı her adımda buna uygun düşüyor. Cunta bunu gerçekleştirmek için de; baskı, zulüm, zindan ve kan dökmekten zerre kadar çekinmiyor. Ve faşist cunta kan dökme ve katliamlarını T.C sınırları dışına da taşırmaktan da geri kalmıyor.

Bugün Ortadoğu ve dünya'da genel durum nedir?: Bir defa emperyalizmin saldırgan politikası, Nükleer silahları tırmandırma gayretleri son iki yıldır görülmemiş bir hız kazanmış durumdadır. Emperyalizm, özellikle emperyalist cephenin şefi Amerikan emperyalizmi: bugün Latin Amerika'da, Uzak Doğu'da, Afrika'nın çeşitli bölgelerinde ve Ortadoğu'da kendi egemenliğini yeniden sağlamak, egemen olduğu yerlerde egemenliğini pekiştirmek için görülmemiş bir kampanya ve çaba içindedir. Bunun yanında sosyalist ülkeleri, ulusal kurtuluş hareketlerini ve görece bağımsız davranan ülkeleri sindirmek, tehdit etmek için nükleer savaş kışkırtıcılığından geri durmadığı gibi, Avrupa'dan Uzak Doğu'ya kadar bir nükleer silah deposu yaratma peşindedir. Konumuzu ilgilendirmesi nedeniyle emperyalizmin ve onun birinci

.../...

Şefi Amerikan emperyalizminin Ortadoğu'da yaptıkları ve yapmak istedikleri ve bunun içinde T.C'ye yüklediği fonksiyonlara bakalım.

Burada özellikle bir noktayı belirterek konumuza girmek istiyoruz.O'da şudur: Emperyalizme bağımlı ve emperyalizmin işbirlikçisi Türk tekelci burjuvazisi ile emperyalizmin çıkarları genellikle uyum sağlayan; çıkar ve zararların sonuçlarından ortak etkilenen bir yapı sözkonusudur.Yani,Türkiye sömürgeci burjuvazisi daha fazla sömürü ve daha fazla kâr için emperyalizme daha fazla pay vermek zorundadır.Yine emperyalizm,kendi sömürüsünü sürdürebilmek için T.C burjuvazisinin önüne attığı kemiklerin sürekli olması için görece palazlanmasına ve "emperyalistleşmesine" katkıda bulunmak zorunluluğunun farkındadır.İşte bu çıkar birliği,yerli işbirlikçi burjuvazi ile uluslararası tekelci burjuvazinin uyum içinde program ve plânlar uygulama zorunluluğunu onların önüne koymaktadır.Böyle olmakla birlikte; ülkedeki toplumsal gelişmeler,bölgedeki gelişmeler v.b. bu uyumu bozabilmektedir.Emperyalizm ve ona bağımlı tekelci burjuvazi bu uyumu devam ettirebilmek için kendi politikasını yürüten ve kendi çıkarlarının koruyucusu olan hükümetleri,kurumları da devirmekten,onların yerine yenilerini koymaktan geri kalmamaktadır. 12 Eylül 1980 Cuntasının Demirel hükümetini devirmesi ve idareyi ele alması emperyalizm ve işbirlikçi Türk tekelci burjuvazisi açısından bu anlamdadır.

"24 Ocak Kararları" diye bilinen ekonomi politikayı yürürlüğe koyan Demirel hükümeti idi.Ancak bu ekonomi politikanın sürdürülmesi için,ülkede varolan kısıtlı ve görece demokratik haklarında ortadan kaldırılması gerekiyordu.Yine bu ekonomik politikanın başarıya ulaşması için burjuvazinin çıkarlarını başka politikalarla savunan diğer eğilimlerin dahi susturulması gerekiyordu.İşte mevcut kurum ve yasalarla Demirel hükümeti bunu yapamazdı.Bunu ancak,bugünkü Cunta yapabilirdi ve Demirel'in (daha doğrusu emperyalizmin ve Türk tekelci burjuvazisinin) bu ekonomi politikasını devam ettirmek için Cunta idareyi ele aldı.Bu meselenin bir yanıdır. Öte yandan;son yıllarda olagelen gelişme ve değişmeler emperyalizmin çıkarlarına darbeler vuran gelişmeler idi.Emperyalizm önemli bazı saldırı merkezleri ve sömürü alanlarını kaybetme ile karşı karşıya kalmıştı.En son olarak,İranda şah monarşisinin devrilmesi ile emperyalizm bölgedeki önemli bir kontrol ve saldırı merkezini elinden kaçırmıştı.Filistin Ulusal Kurtuluş Hareketi bir yükselme dönemine girmişti.Kürdistan

Ulusal Kurtuluş Hareketi bir parçadan fazla alanda silahlı mücadele düzeyine sıçramıştı. Bütün bu gelişmeler, Türkiye emekçi sınıf ve tabakalarının mücadelesini de etkilemiş; bu durum, emperyalizmin bölgeyi yeniden kontrol altına almak ve sömürüsünü devam ettirebilmek için, yeni plân ve programlarla işe koyulmasını gündeme getiriyordu. Aynı korku, Türk tekeli burjuvazisi ve onun siyasi temsilcilerini de sarmıştı. Onlarda örneğin, yanı başlarında olagelen İran'daki gelişmelerin Türkiye halklarını etkileyebileceğinin telaşı içinde idiler. Ve zamanın Başbakanı Ecevit, İran Şah monarşisinin yıkılmasından hemen sonra demecini patlatarak, T.C'nin tehditlerini bölge halklarına ilân etmekten geri kalmadı. Ecevit, 1979 ortalarında verdiği demeçte: "Ortadoğu'da önemli gelişmeler oluyor. Ortadoğu haritasını değiştirmek isteyenler vardır. Biz buna müsaade etmiyeceğiz" diyordu. Tabii burjuvazinin daha değişik dönemlerdeki dar günlerinin adamı olan Ecevit, bugün cuntanın bu kadar rahat ve pervasızca yaptığı fiili saldırıları kolay kolay yapamazdı. Çünkü Dünya ve Türkiye kamuoyuna "demokrat" olarak lanse edilen Ecevit, daha değişik görevleri yerine getirebilirdi. Nitekim Ecevit'in 1979'larda savardığı tehditleri, Cunta 1983'te fiili olarak uygulamaya koydu ve Irak Kürdistan'ına saldırarak bölge halklarına "ihtarını" yaptı. Bu saldırı yapılırken, aynı zamanda Amerikan ve NATO güçleride Kürdistan'ın başka bir yöresinde (Erzurum ve Kars'ta) Sovyetler Birliği'ne ve bölge halklarına nasıl saldıracaklarının tatbikatını, Çevik Kuvvetler tatbikatını sürdürüyordu.

Elbetteki, bu zorba yönetimin en önemli görevlerinden biri de: diğer burjuva iktidarlarının her yönüne başvurmasına karşın bastırmayı başaramadıkları Türk ve Kürt halklarının devrimci-demokratik muhalefetlerini bastırmak; kitlelerin uyanışını durdurmak; "temelleri sarsılan" burjuva devletini yetkinleştirmektir. Nitekim yukarıda da vurguladığımız gibi, Cunta başa gelişinden bu yana bunu yapmaya devam ediyor. Cunta şefinin sık-sık, kendinden önceki hükümetleri "beceriksizlikle" suçlayarak onları eleştirmesinin nedeni budur. Elbetteki Askeri Cunta, burjuva devletini yetkinleştirirken oturtmaya çalıştıkları yeni biçime uygun, faşist devlet biçimine uygun yapılması gereken değişiklikleri yapıyor. Ve ırkçı-sömürgeci Türk egemen sınıflarının ideolojisi ve T.C devletinin değişmez ideolojisi olan Kemalizme-Atatürkçülüğe yeni içeriğini kazandırmak için de, temel ilkeleri Atatürkçülüğü savun-

ma ve koruma olan (bizzat bunun için kurulan) bazı kurumlarda, "Atatürkçülükten sapmışlar"(!) diye yeni kanunlarla onları da-
hada oturttu. Ki zaten, 1925'lerin Kemalizminin ırkçı, anti-komü-
nist yapısı, 1980'lerin Türkiye'sinde, ancak faşist bir içerik ka-
zanarak varlığını sürdürebilirdi.

Arkadaşlar, bugün Türkiye'ye ve Türkiye'deki üç yıllık ge-
lişmelere göz attığımızda da kısaca şu tabloyu görmekteyiz: Ye-
nik düşen ve hala dağınıklığını devam ettiren bir sol muhalefet.
Onbinlerce demokrat, yurtsever ve sosyalist zindanlarda. Hiç kim-
senin en ufak bir insani hakkı elinde kalmamış. Emekçi kitleler
yoksulluk ve sefaletin içine hergün biraz daha itilmektedir. T.C,
Türkiye halklarının bu yoksulluk ve sefaleti üzerine kurduğu ve
sürekli kılmaya çalıştığı bu yeni düzeni/ ^{ile} daha çok palazlanmak
için her çareye baş vuruyor. Son üç yılda Türkiye'nin dış borç-
ları görülmemiş bir hızla arttı. Askeri harcamalara yapılan mas-
raflar, T.C bütçesinin üçte birini bulmak üzere. Buna karşılık, e-
mekçi kesimlerin yoksullaşması ve geçim sıkıntısında kat-kat art-
mış durumdadır. Ülkenin her türlü imkanlarından yararlanan em-
peryalizm son yıllarda, dünyada görülmemiş bir biçimde Türkiye
ve Kürdistan topraklarına askeri yerleşim birimleri kurdu. Türki-
ye baştan başa bir nükleer silah deposu haline getirilmeye ça-
lışılıyor. Militarist yapısını dahada güçlendiren T.C, bölge halk-
larını tehdit etmekten ve onlara saldırmaktan geri kalmıyor. Ama
öte yandan, Askeri Faşist Cuntanın bütün bu yaptıklarına karşın;
yamamaya çalıştıkları bu boğçaların başka yerlerinden gedikler
açılmasının kaçınılmazlığı ile de karşı karşıya kalıyor. Üç yıl-
lık uygulamalar, bu cuntanın ezilen ve sömürülenlerin çıkarları
için başa gelmediklerini emekçi kitlelere gösteriyor. Askeri Cun-
tanın bu dizginsiz gidişatından bazı burjuva çevreler bile ra-
hatsız oluyor. Ve özellikle siyaset sahnesinde, artık kendileri-
ne de birazcık söz verilmemesinden yakınıyorlar. Ama askeri fa-
şist cunta, 1960 ve 12 Mart 1971'ler tecrübelerinden "ders a-
larak", ilerde doğabilecek en ufak bir muhalefete açık kapı bi-
rakmamak için, bunlara; bu burjuva çıkarlarının akıllı savunucu-
larına bile tahammül edemiyor. Daha doğrusu askeri faşist cunta,
bütün bunları yaparken aynı zamanda kendi zıddını da doğ^uuyor.
Yani, emperyalizmin ve askeri cuntanın tüm tedbir ve çabalarına
rağmen, toplumsal yasalar onların iradeleri dışında sürüyor. Ve
sürmeye devam edecektir. Sömürü ve baskının varlığı devam etti-
gi sürece, süreç içinde bu baskı ve sömürüye maruz kalanlar, mut-
laka birgün buna dur diyeceklerdir. İşte askeri faşist cunta ve

onların patronları emperyalistler, bu gerçeği bildikleri için daha da hırşın ve saldırgan oluyor, hep teyakkuz durumunu devam ettiriyorlar.

Faşist askeri cunta, zor ve hile ile "referandum"dan geçirdiği yeni anayasasına uygun yeni yasa ve kurumları oluştururken, şimdi de o anayasaya uygun olarak çıkardığı "seçim" yasasına göre, "seçimlere" gitmektedir.

Aslında Cuntanın kendiside, dünyanın gözlerinin içine baka-baka yaptığı bu soytarılığın farkındadır. Fakat cuntanın oturttuğu düzende eğer bir seçim sistemi ve parlamento olacaksa, ancak böyle bir parlamento olmak zorundadır. Yani bütün yetkilerin Cumhurbaşkanı ve Konsey elinde olduğu ve onların istediği kişiyi seçip, istediği kişiyi attığı, kestiği bir parlamento; Kukla bir parlamento onlar için gereklidir. Çok sınırlı bir soruşturılığa sahip bir seçim sistemi ve parlamento da-
m faşist Cuntanın özüne ve ruhuna aykırı olduğu gibi, Cunta bundan başkasına tahammül edemez ve müsaade etmezde. Aslında, burda üzerinde önemle durulması gereken nokta şudur: "Cunta niye bımazıcık olsun daha demokratik davranmıyor" eleştirilerini ve ona uygun olarak mücadele biçimlerini öne sürmekten ziyade; Cuntanın geliş nedenleri ve cuntanın yapmak istediklerine karşın, "cunta ancak bunu yapabilir ve bunu yapar. Cuntadan başka bir şey beklemek hayal olur" gerçeğini görerek ve ona göre ne yapılacaksa, onlar yapılmalıdır. Yoksa askeri faşist cunta bugüne kadar yaptıklarına yeni suçlarda ekleyerek yoluna devam edecek ve yukarıda da belirttiğimiz gibi, "daha uzun süre", çok az bir dirençle karşılaşacaktır. Öyleyse mesele nedir?: Devrimci-demokratik güçler açısından ve emekçi halklarımızın çıkarları açısından başa alınması gereken konu hangisidir?: Bu sorun ikircimsiz ve net olarak belirlenmelidir. Bizce bu kendini şunda somutlaştırmalıdır: Bu Cunta bütün kurum ve kuruluşları ile bir daha gelmiyecek biçimde alışı edilmelidir. Ve işte ne yapılması gerekiyorsa bu temel doğru etrafında yapılmalıdır.

Başta dönersek; son gelişmeleri ve sonuçları sıralarsak durum şudur:

-Askeri faşist cunta başa geçişinden bugüne uygulamak istediği programının büyük bir bölümünü gerçekleştirmiş durumdadır.

-Bütün demokratik kurum ve kuruluşlar lağvedilmiş; yeni

demokratik sendika, dernek ve partilerin bir daha kurulmaması için "yasal" ve "hukuksal" tedbirler alınmıştır.

-Basın özgürlüğü ve düşünce özgürlüğü diye bir şeyden bahsetmek artık Türkiye'de mümkün değildir. Emperyalistlerin ve faşist cuntanın borazancılığı dışında her türlü düşünceye yasak konmuştur.

-Yeni anayasa ve yasalarla da hukuki kılıfı hazırlanan Cumhurbaşkanlığı kurumu: Ülkenin tek hakimi ve idarecisidir. Yasa koyucuda, yürütücü de ve yargılayıcıda, denetçide aynı kurumda toplanmıştır. Buda, Cumhurbaşkanlığı kurumu ve Cumhurbaşkanı'dır. Daha doğrusu ordunun emir-komuta zinciri içinde kişi diktatörlüğü kurumlaştırılmış bir vaziyettir.

-Askeri cunta, MIT ve Kont-gerilla'nın yanında polis örgütüne sınırsız yetkiler vererek; bunun yanında konut dokunulmazlığı, kişisel haklar kaldırılarak polisin istediği zaman istediği kişilerin evlerine girme, kişileri takip etme, gözetim altında tutma ve MIT'in tuttuklarının yanında, her kişinin hakkında fiş tutma yetkisi verilmiştir. Mahalli idarecilerinde onayı ile istediği kişileri istediği süre bölge dışına sürgün etme hakkına sahiptir.

-M. Kemal döneminde Kürdistan'da uygulanan "bölge müfettişliği" sistemini, bu seferde, "bölge valiliği" adı altında yeniden hayata geçirerek: bu bölge valilerinin hiç bir yere sormadan, yargı organlarına başvurmadan Kürdistan'da tüm yapıların yanında yine "astığı astık-kestiği kestik" bir sömürgeci kurum daha yeniden inşa ediliyor.

-Alınan tüm tedbir ve yasaklara karşın, anayasada bir madde haline getirilen Devlet Güvenlik Mahkemeleri'de tüm Türkiye sahalarında, "olası yeni olaylara" karşın toplu tutuklama ve zindan uygulamalarını yapacak bir kurum daha eklediler.

-Bilim kurumlarının çalışması, bilimsel araştırma ve çalışmalar yapmak, T.C sınırları içinde artık mümkün değildir. Dünde Kemalizmin kaleleri olan üniversitelerin bu günde, "Evren Atatürkçülüğüne" hizmet etmekten başka görevi yoktur: Onlara herşey yasak edilmiştir. Bunu sağlamak içinde, üniversitelerde öğretim görevlisi kalmazsa dahi, tüm görevlileri üniversiteden kapı dışarı yapmaya kolları sıvayan Askeri Cunta, Türkiye'de profesör ve öğretim görevlilerinin şu ana kadar yarısına yakınına ya işten el çekti ya da istifaya zorladı.

-Askeri faşist cunta, koyduğu yeni vergiler ve düşük fiatlarla, üreticinin elinden zorla aldığı ürünün yanında, tüketim maddelerine sürekli yapılan zamları da artık belli aralıklarla değil,

hergün tekrarlanan olağan bir hale soktu. Böylece işçiler, emekçiler ve dar gelirli kesimler hayat pahalılığı altında inim-inim inletilir durumda bırakılmıştır.

-İşçilerin ücret artırma talepleri, işçilerin elinden alınmış ve YHK (Yüksek Hekemler Kurulu) diye bir kurumun insafına terkedilmiştir. Zaten hayat pahalılığı veya işçi, memur haklarından söz etmek bugün Türkiye'de, en büyük suçlardan biridir. İşçiler, devletin ve sermayenin kontrolunda olan sarı sendikalara girme zorunda bırakılmıştır.

-Cunta iş başına gelişinden bu yana, Türk parasının değeri yüzde ikiyüz eksilmiş, Türkiye'nin dış borçları 50 Milyar dolara varacak düzeye fırlamıştır. Bu gün Türkiye'de herkes, kişi başına üçyüz bin lira dışarıya borçlu hale getirilmiştir.

-Askeri cunta iş başına gelişinden bu yana, askeri ve militarist harcamalar için halktan zorla topladığı milyarlarca haracın yanında, askeri harcamaları iki kat arttırarak saldırgan ve işgalci orduğunu modernleştirmek için her çareye başvuruyor.

-NATO ve özellikle ABD ile yenilenen yeni ikili anlaşmalar ile ABD'nin Türkiye ve Kürdistan toprakları üzerinde her istediği askeri üs ve kuruluşları kurma, giderek bu alanları diğer ülkelere karşı bir sığınma tahtası olarak kullanması için ne gerekiyorsa yapılıyor.

II.

Birlik sorununa gelince :

Öncelikle bu güne kadar yapılan çalışmalara göz atarak konumuza girelim. 12 Eylül 1980'den sonra iki çalışmanın başlatıldığını ve bir süre sonra buna üçüncü bir çalışmanın katılmış olduğunu görmekteyiz. Bunlar: 1-TİP, TSİP ve TKP'nin başlatmış olduğu "sosyalist siyasal birlik" çalışması (cazibe merkezi oluşturma). 2-Kürdistanlı siyasetlerin önce üçlü olarak devam ettirdikleri, daha sonra 5'li (Ala Rızgari, KUK, Têkoşin, T-KSP, PPKK) olarak devam eden Güç ve Eylem Birliği platformu ve 3-Dörtlü olarak başlatılan ve daha sonra, "Faşizme Karşı Direniş Cephesi" (FKBDC) olarak örgütlenen çalışmadır.

Bu çalışmalar içinde, TİP-TSİP-TKP'nin başlatmış olduğu çalışma bir süre sonra durmuş ve yürütülmesinden vazgeçilmiştir. AR, T-KSP ve KUK'un başlattığı çalışma şimdi "5'li çalış-

.../..

ma" olarak devam etmekte ve çalışmaları,programını sonuçlandırma aşamasına gelmiş bulunmaktadır.

Birleşik Direniş Cephesi ise,şimdi gördüğümüz gibi program ve mücadele örgütü biçimlerini "somutlaştırıp" çalışmaya başlamasından bir yıl sonra,yeniden birlik sorununun ele alınması ve bundan sonraki birlik sürecinin nasıl olması gerektiği konusunda bir platform açmış durumdadır.

Daha açık bir ifade ile Türkiye ve Kürdistan devrimci-demokratik güçlerinin Güç ve Eylem Birliği ve Cepheleşme sorunları henüz sonuçlanmış değildir.Biz burda belli bir süredir,"Cephe" olarak çalışmasını sürdüren FKBD'nin pratiği üzerinde durmak istiyoruz.Çünkü bizce,FKBDC olgusu doğru biçimde değerlendirilip yerli-yerine oturtulamazsa ve bundan doğru sonuçlar çıkarılamazsa,emperyalizme ve faşizme karşı en geniş güçlerin birliği sorunu (çok daha değişik pürüz ve sorunlarda sözkonusu tabii) önündeki pürüzler temizlenmemiş olur.

Arkadaşlar,en basit örgüt biçimlerinden en karmaşık örgüt biçimlerine kadar,bir program etrafında birleşen taraflar eğer o programda belirtilenleri ve taktik çizgiyi özümsememişse ve programda yansıtılan anlayışa uygun kendini ve taraftarlarını hazırlamamış ise,o program ve anlayış kağıt üzerinde kalmaya mahkumdur.Tabii,eğer bu program birde eksik ve yanlışsa buda ayrı bir sorun.Güç ve Eylem Birliği ve Cephe programlarıda bu doğruların dışında değildir.FKBDC'ni oluşturan hareketler öyle acele ve çabuk davrandılar ki;bırakalım diğer devrimci-demokratik güçlerin bu çalışmaya katılmadıklarının nedenleri üzerinde durmaya,kanaatimize göre,kendileride oluşturdıkları bu programın yeterli bir değerlendirmesini yapmadan altına imza koydular.Tabii geçen günler,tam özümsemeyen,günün ihtiyaçlarına cevap vermeyen veya yanlış değerlendirmelerden dolayı tıkanıklıklar ve çözümsüzlükler ortaya çıkmaya başladı.Buna somut bir örnek verirsek:FKBDC'nin "Acil talepler" (Güncel görevler) bölümünün daha üzerinden altı ay geçmeden değişikliğe ugratılmak zorunda kalınmış olmasıdır.

Elbetteki bir programda,aşılan kısımlar ve artık yaşam karşısında gereksiz hale gelen taleplerin; bu programlardan düşürülmesi kadar doğru ve doğal bir şey olamaz.Ama FKBC'nin acil talepleri,altı ay gibi kısa bir sürede ve Türkiye'de herhangi bir değişiklik olmadan,yeni bir gelişme olmadan değiştirilerek,yerine yeni bir talepler programı koyuldu.Tabii bu da,FKBDC güçlerinin bu programı oluştururken ne kadar acele ettiklerinin ve "biz

birşeyler ortaya koyalım,gerisi gelir" anlayışına ne kadar saplandığının göstergesidir.Ve yine,FKBDC'nin bu kâğıt üzerinde kalan "anlayış birliği"nin sonucudur ki,örneğin bir anayasa referandumunda Cephe yandaşları ortak bir tavır ortaya koyamadılar: Kimisi hayır,kimisi boykot derken; bazılarıda,"anayasa bizi ilgilendirmez,biz devrim yapacağız","anayasa tartışmalarına taraf olmayacağız","anayasayı tartışanlar sömürgeci-faşistlerin uşaklarıdır" deyip,işin içinden çıktılar.Sanki devrimlerin,alternatif anayasa ve yasaları olmayacakmış gibi.. Tabii ki,burda herkes aynı düşünecek ve her siyaset mutlaka her konuda anlaşacak anlamında bir şeyden bahsetmiyoruz.Zaten o zaman o birliğe,Cephe veya çeşitli sınıf ve tabakaların ittifakı demek mümkün değildir.Ancak tüm bunlara karşın örneğin,bir cephenin önüne koyduğu program; en azından o örgütlerin asgari ölçülerde anlaştıkları ve güncel pratik siyasette anlaşabilmeleri demektir.Ki,anayasa referandumu da güncel pratik siyasetteki tavır birliğini gerektirir.

Yoksa bir şeyler yazıp,ondan sonra herkesin bildiğini okuduğu bir durum yaratmak,istenen bir şey değildir.O zaman cepheye gerek yoktur.Eski durum devam etsin.Nasıl olsa,her örgüt istediği gibi davranma özgürlüğüne sahiptir.

Diğer yandan,FKBDC'ni oluşturan güçler şuna kapıldılar: Cepheyi ilân ettikmi,herkes gelmek zorundadır ve sorunlar tek-tek çözülür zannetiler.(İlerlemecilerin UDC deneyi unutulurak-AR).Hatta bazıları yazdıkları yazılarda,"eğer cephe kurulursa örgütlerin iç bunalımı da çözülmüş olur" gibisinden,çok "yeni" buluşlar ve reçetelerde ortaya sürdüler,kendilerini buna inandırdılar.Tabii bunlar olmayınca ve Cephenin ilânıyla birlikte hiçbir güçte Cephe'ye gelmeyince bu sefer,FKBDC,bu cepheye katılmayanlara karşı ilginç iddia ve eleştirilerde bulunmaya başladı.Biz bu ilginç eleştirilerden (bizi de hedef aldığı için) bazıları üzerinde durmayı gerekli görüyoruz.

FKBDC: İlânından birkaç ay sonra yaptığı Genel Komite toplantısından sonra,kendisine yönelik eleştirilere cevap verme konusunda kamuoyuna bazı açıklamalarda bulundu.Yine Cephe üyeleri güçlerde çeşitli yayın organlarında bu eleştirilere cevap verme ve Cephe dışında kalanların niye dışarda kaldıkları ile ilgili yazılar yayınladılar.Gerek FKBDC organının ve birçok cephe üyesi güçlerin üzerinde durduğu konu-

lardan biri şuydu: "Kürdistanlı siyasetler-milliyetçi oldukları için cepheye katılmıyorlar.Kürtler önce kendi arasında bir cephe yapıp,Türklerle (yani kendileri ile) güçlü pazarlığa oturmak istiyorlar.Onların,(yani Kürdistanlı siyasetlerin) cephe dışındakalmaları bundandır.Yoksa cephenin birtakım eksiklikleri olduğu için değil" gibisinden tespitlerde bulundular.Biz bu tespitlere kehanet demek zorundayız.Çünkü,gerçekten bunları,cephenin ve cephe yandaşlarının bu iddia ettiklerini,bugüne kadar ileri süren (özellikle Kürdistan'da güç birliği çalışması içinde olan) bir Türkiye Kürdistan'ı hareketi tanımıyoruz:Bilmiyoruz,belki kapalı kapılar ardında Cephe üyelerine bunları söyleyen bir siyaset olabilir (!). Ama o zaman cephe taraftarlarının,bu söylenenleri her harekete mal etmesi yerine,bunu söyleyen hareketin adını anarak yazmış olsalardı çok daha iyi edeceklerdi.Kaldı ki, bu iddiaları duyan her aklı başındaki kişi,FKBDC taraftarlarının kimleri kastettikleri ⁿⁱ/anlıyor durumdadır.Bunlarda,Kürdistan'da Güç-Eylem Birliği platformunu yürüten ve bizimde içinde bulunduğumuz "beşli" denilen hareketlerdir.Cephe taraftarlarının bu "tespitlerine" ekledikleri daha ilginç bir iddiaları daha vardır.O da: "FKBDC kurulduktan sonra Kürdistanlı hareketlerin alelacele bir araya gelerek kendilerinin de bir güç birliği çalışmasını başlattıklarını iddia ederek FKBDC'e katılımı engellediler" iddiasıdır.

Biz cephe içindeki güçleri ciddiye alınması ve dinlenmesi gereken güçler olarak değerlendiriyoruz.Şüphesiz ki,bu hareketlerin birçoklarının söylediği Türkiye devrimci kamuoyu tarafından da dikkate alınır ve üzerinde durulur.Ciddiye alındığının farkında olan hareket ve gruplarında gerçekten ciddi olmaları gerekir ki,onların bu durumu devam edebilsin. Ama FKBDC,bizce bu tavrı gösteremedi.FKBDC,kendilerine katılmayanlarla ilgili şu tabloyu çizdiler: FKBDC'ne katılmayanlar eğer Türkiye solundan iseler,"reformisttirler";"sadece burjuva demokrasisi için mücadele ediyorlar".Eğer Kürdistanlı hareketler iseler,onlarda: "burjuva milliyetçileri" ve "Kürt burjuvalarının yedegindedir."

Bu iddiaları ispat etmek içinde,bin dereden sular getirildi.Cepheye katılanlar ise,"ihtilalci" ve eğer Kürt hareketi ise,o da "enternasyonalisttir".Yani FKBDC'nin mantığıyla hareket edersek: eğer herhangi başka bir Kürdistanlı hareket daha FKBDC içinde yer alsaydı,o hareket hemen enternasyonalist oluverecekti.Tabii bu noktada arkadaşların itirazları olacak,"ne yani cep-

he dışında kalan hiç reformist ve burjuva milliyetçisi yok-
mudur?" diye. Elbetteki cephe dışında da reformist ve burju-
va milliyetçisi hareketler vardır.Ama FKBDC dışındaki herkes
ve her örgüt reformist veya burjuva milliyetçisi değildir.He-
le enternasyonalist olup-olmamayı bu cephenin içinde yer a-
lıp-almamakla ölçmek de cephe taraftarlarının teoriye olan
yeni katkısı olsa gerek.Çünkü,çok uluslu devletlerde devrim-
ci demokratik düzeyde oluşturulacak cephe veya başka birlik-
lerde her sınıf eğiliminden güçler olabilir.O sınıfların biri
hariç (yani proletarya) hiçbiri Cephenin anladığı anlamda
enternasyonalist değildir.Ama bütün sınıflar şu veya bu ölçü-
de "enternasyonalisttir." Burjuvazi haydi-haydi "enternasyo-
nalist"tir.

Ayrıca,cephe içinde de reformist,maceracı,egemen ulus
ve ezilen ulus milliyetçisi eğilimleri olan hareketlerin ol-
dugu gerçeğini görmek gerekir.

Şimdi FKBDC'nin ileri sürdüğü iddialar üzerinde tek tek
duralım.Çünkü bunların üzerinde durmakta mutlaka yarar var-
dır.Bizce bu süreç eğer "birlikler sorunu" açısından değeri-
lendirilecekse,bu süreçte üretilen yanlış anlayış ve yakla-
şımın yeterince irdelenmesi gerekir.Eğer bu sorunlar irdelenmezse ve bunların yarattığı eğilimler ortadan kaldırıl-
mazsa,ileride oluşturulmasına çalışılan birlikler için birer
engel olarak kalacaklardır.Şartlı davranmayı beraberinde ge-
tirecektir.Onun için de üzerinde durulmalıdır.

FKBDC taraftarlarının yayın organlarında yer verdiği id-
dialardan biri: "FKBDC kuruluş çalışmaları başladıktan son-
ra,Kürdistanlı hareketler kendi aralarında buna karşılık he-
men acele bir güç birliği çalışması başlattılar" iddiasıdır.

Bu iddia tamamen yanlış ve gerçek dışıdır.Cephe içinde-
ki birçok gücün ve cephe dışındaki güçlerinde bildiği gibi,
Kürdistanlı hareketlerin Güç ve eylem birliği çalışmaları
Mart 1981'den bu yana devam eden bir çalışmadır.Hatta şimdi
FKBDC içinde yer alan "PKK" hareketinin de,bu çalışmalar i-
çinde yer alması için,bir süre bu toplantılara katılmış,da-
ha sonra hareketlerimizin kendisinden istediği,"devrimci ha-
reketlere karşı düşmanca tavrından vazgeçme,anlayışını deği-
ştirme" önerisini kabul etmeyip,çekildi.Nitekim bunu PKK'nin
kendiside yayın organında itiraf ediyor.Tabii ona göre, "ar-
tık yararı olmayan bu sohbet toplantılarını onlara bıraktık"

.../..

diyerek itiraf ediyor.Yine FKBDC'nin kuruluş çalışmalarını yürütenlerin çağrılarının yapıldığı günlerde 3'lü (AR,KUK,T-KSP)'nin prensip anlaşmasına vardığı bildirisi kamuoyuna açıklandı.Ki,bu prensiplerde de anlaşmak öyle al el acele ve bir-iki günün çalışması olmadığını toplantı tutanaklarımızda görülmektedir.Ve yine o dönemde,kendilerine yapılan açıklamalarımızla,bir çok dostta bunu bilmektedir.Kaldı ki,biz ne diye FKBDC'ne karşı birlik oluşturacağız.Bizim böyle bir derdimiz olmadığı gibi,FKBDC'ne üçlü olarak verdiğimiz yazıda da,onların bu çalışmalarını da olumlu gördüğümüzü kendilerine resmen belirttik: FKBDC veya bu gibi çalışmalara karşı eleştirilerimiz olabilir,ki vardır. Ama onlara karşı birlikler kurma diye bir sorunumuz yoktur.Tam tersine onlarla da belli dayanışma ve ortak sorunlarımızda ortak hareket etmeyi önümüze koyduğumuz bir meseledir.

Taviz koparmak veya pazarlık meselesine gelince :

Buda FKBDC'nin devrimci literatüre soktuğu yeni bir buluştur.Biz neyin pazarlığını FKBDC ile yapacağız.Herhalde UKKKTH'nı onlarla pazarlık konusu yapacak değiliz.Bize göre,bunun pazarlığının olmayacağı yüzlerce,binlerce defa belirtilmiştir.UKKKTH'nın ne anlama geldiği ve nasıl konması gerektiği,pazarlıklarla ona yeni içerikler kazandırma anlayışıda herhalde yeni bir buluş olsa gerek.Çünkü,UKKKTH uğruna savaşmak demokratinin bir ilkesi ve sosyalistlerin bir görevi olarak anlamı açık ve net olan bir sorundur.Önemli olan,bu ilkeyi kabul edip,etmemek ve onun doğru içeriğine uygun hareket edip,etmemektir.Anlaşılan FKBDC bu konuda da henüz tüm taraflar olarak o yayınladıkları program üzerinde de anlaşmamış gibidirler.Çünkü programlarında bu ilkeyi kabul ettiklerini söylüyorlar.Gerçi şarta bağlı olarak kabul etmişler.(Yani yaptıkları önerme yanlıştır).Ama en azından UKKKTH doğrultusunda çalışacaklarını belirtmişlerdir.Ayrıca bizim pazarlıklarla,birilerine evrensel bir ilkeyi kabul ettirmemiz bir şey ifade etmez.Önemli olan,birilerinin ilkeyi savunuyor görünmesi değil,onu gerçekten savunması ve pratik siyasal gereklerini yerine getirmesidir.Bu noktada da,bizim birileriyle pazarlığa oturmamız değil,ama onlarla ideolojik mücadele etmemiz söz konusudur: Ve ideolojik mücadeleye de devam edeceğiz.

Ama FKBDC taraftarı bazı güçler ve arkadaşlar buna pazarlık adı koyuyorlarsa, o, onların bileceği bir iştir. Tabii aslında FKBDC bunları ileri sürerken özünde başka bir soruna karşı çıkmayı dolaylı olarak öne sürmektedir. Nitekim bazı FKBDC taraftarları da, bunu kendi organlarında açıkça yazmaktan geri kalmadılar. Aslında, FKBDC Türkiye Kürdistan'ında oluşturulmak istenen ulusal demokratik güç-eylem birliği ve cepheye karşı çıkmaktadır. Bu cepheyi ve bu cephe ile Türkiye devrimci-demokratik güçlerinin birlik veya cephelerinin; ortak cephesine karşı çıkmaktadır. Ama bilimsel düzeyde bunu eleştirecek kanıtlar getirmeyince, ne yapacak?. "Kürtlerin-Türklerle pazarlıkta güçlü olması için cephe yapıyorlar" diyecek. Elbetteki kimseninde, böyle bir anlayışla oluşacak cephelere iyi gözle bakması veya olumlu yaklaşması beklenemez.

FKBDC, kendi programında Kürdistan Ulusal Kurtuluş Hareketi'nden söz ediyor. Ve cephenin "Türk devrimci-demokratik güçleri ile Kürt ulusal kurtuluş güçlerinin ortak cephesi" olduğunu yazıyor. Bu ne anlama geliyor?. Bu şu demektir: Kürdistan'da bir ulusal kurtuluş hareketi vardır. Doğaldır ki, bir ulusal kurtuluş hareketine çeşitli sınıf ve tabakalar katılıyor. Ve ulusal kurtuluş hareketine katılan bu çeşitli yurtsever sınıf ve tabakalar kendi aralarında ortak programlar oluşturur; ortak birlik ve cephelere gidebilirler, giderler. Dünyanın hiçbir yerinde bir ulusal kurtuluş hareketinin var olduğunu kabul edip, ondan sonrada ; bu ulusal kurtuluş hareketinde bir ulusal kurtuluş cephesinin oluşmasına karşı çıkıldığı ve bunun yanlış olduğu iddiasında olanlar görülmemiştir. Galiba bunun ilk örneği FKBDC üyesi hareketlerdir.

Bir cephenin oluşması için değişik alternatif ve görüşlere sahip olunabilir. Başkalarının bunu oluşturma yöntemleri eleştirilebilir ve kendince doğru bulduğun önerme öne sürülür. Bu doğaldır. Ama FKBDC taraftarlarının çoğunun yaptığı bu değil. Bu güçler, Kürdistan'da bir Ulusal Kurtuluş Cephesine.. karşı çıkıyorlar.

FKBDC program sunuş yazısında, Kürdistan ulusal kurtuluş hareketinden söz edenin yanında daha ileri laflarda ediyor. Öyle diyor: "Türkiye Kürdistan'ında da kapitalizmin gelişmesi modern sınıf ve tabakaları ortaya çıkarmış, bu da toplumsal kurtuluşa sıkı sıkıya bağlı ulusal kurtuluş mücadelesinin yükselmesine yol açmıştır. Demek ki, Kürdistan ulusal kurtuluş hareketi öyle ilkel bir düzeyde de kalmamış, modern sınıfların

ortaya çıkmasıyla kurtuluşa sıkı sıkıya bağlı bir ulusal kurtuluş mücadelesi yükselmeye başlamıştır. Bunlar doğru. Ama bu doğruyu programına koyacaksın, ardından bu büyük yanlışları yapmaya başlayacaksın. O zaman, FKBDC olgusu üzerinde biraz daha düşünmeyi gerekli kılıyor. O zaman akla şu geliyor: Acaba FKBDC, ajitasyon olsun diye mi yukarıda yazılan satırları programına aldı? Yoksa yazarken bunun farkında mı değildi? Hele bu noktada, FKBDC üyesi Kürt hareketi PKK'ye ne demek gerekir? diye soranlar olabilir. Çünkü bu arkadaşlarda, yazımlarında herkesten daha çok "Ulusal Kongreci" ve "Ulusal cepheci" (hemde dört parçada) kesilmelerine karşın; böyle iddiaların altına imza atabiliyorlar. Biz PKK'li arkadaşların bu durumunu doğal karşılıyoruz, aslında. Çünkü bu arkadaşların anlayışına göre, kendilerinin içinde olduğu herşey doğru ve karşılıklarına aldıkları herkeste yanlıştır. Onların siyasetleri hep bu olmuştur. Dolayısıyla onlarla ilgili (temel anlayışları değişmediği sürece), fazla diyeceğimiz bir şey yok, burda. Ama FKBDC'nin diğer üyelerinin de cephe olayından sonra böyle bir tavrı ısrarla sürdürmeleri düşündürücüdür. Üstelik henüz bu cephenin içine girmezden önce, Kürdistan'daki bu güç ve eylem birliğini olumlu bulan ve destekleyen hareketlerin cephe üyesi olduktan sonra yüzde-yüz ters bir tavırla, Kürdistanlı yurtsever, devrimci hareketlerin bu çalışmasına tavır almalarını nasıl izah etmek gerekir?.

Eğer Kürdistanlı güçlerin kuracakları bir cephenin, Güç ve Eylem birlikleri; Türk devrimci-demokratik güçleri ile ittifak kurmalarına, karşı çıksalar veya böyle bir siyasetleri olursa yine FKBDC ve onun gibi düşünen hareketlere hak vermek olasıdır. Ancak bunun tersine, Kürdistanlı hareketler Türk devrimci-demokratik güçleri ile Devrimci-Demokratik bir ittifakı zorunlu görmektedirler. Hareketimiz ise, Türk devrimci hareketini Kürdistan Ulusal Kurtuluş Hareketinin doğal ve dolaysız temel ittifakçısı olarak ele alır. Ve biz şuna inanıyoruz ki; Türk devrimci-demokratik hareketi ile, Kürdistan ulusal kurtuluş güçleri doğru bir program etrafında bir ittifak oluşturmadıkları sürece, Türkiye sömürgeci burjuvazisini alaşağı etmek; Türk ve Kürt halklarının kurtuluşunu başarıya ulaştırmak çok daha zor olacaktır. Biz bunları, bugün, FKBDC bu gerçek olmayan eleştirileri yapıyor diye söylemiyoruz. Bizim bu tespitlerimiz, ta 1976'lerden bu yana kamuoyuna sunuldu. Bu doğrultuda çalışma yaptığımızda herkes bilir durumdadır. Dahası var: FKBDC kurucularının (dörtlü grubun) yaptığı çağrıya bizim verdiğimiz (KUK ve T-KSP ile birlikte) yazılı cevap arkadaşların arşivlerindedir. Metnimizde Türki-

ye ve Kürdistan'da oluşturulmasına çalışılan Güç-Eylem birliği ve Cephe konusunda görüşlerimizi ve bunun sağlanabilmesi için hangi yöntem ve anlayışla hareket edilmesi gerektiğini belirtmiştik.İlgili paragrafı buraya aynen aktarıyoruz:

".....'Yine bizler Türkiye genelinde halklarımızın kardeşliği ve mücadele birliği temelinde, sömürgeci askeri faşist diktetörlüğü yıkarak Demokratik Halk İktidarını hedefleyen aktif ve kararlı bir mücadeleyi zorunlu görüyoruz.Bu doğrultuda,Kürdistan devrimci demokratik güçlerinin bir birlik halinde içinde yer alacağı,Türkiye devrimci-demokratik güçlerinin en geniş güç ve eylem birliğini,giderek anti-emperyalist,anti-faşist ve Kürt halkının kendi kaderini tayin hakkını programlayan bir devrimci demokratik cepheden yanayız."

Şimdi bu verdiğimiz cevaba bakıldığında da görüldüğü gibi,bizim Türk devrimci demokratik güçleri ile nasıl bir ittifak önerdiğimiz orta yerde iken,EKBDC'nin taraftarı güçlerin Kürdistanlı hareketlerle (Güç birliği çalışması yapanlarla) ilgili nasıl böyle sonuçlar çıkarabiliyorlar?.

EKBDC üyesi güçler,bize (beşliye) bir eleştiri daha yöneliyorlar,o da; arada bir,bir bildiri yayınladığımız ve başka bir şey yapmadığımızdır.Şimdiye kadar beşli çalışma içinde olan güçler ortak tavır alınması gereken konularda anlaşabildikleri ölçüde birlikte bildiri yayınladıkları doğrudur. Ama bunun yanında,beşli;Güç ve Eylem Birliğini programa bağlamak için çalışmalarını savsaklamadan yürütmektedir.Biz,ortak olarak yürürlüğe koyacağımız ve güç-eylem birliği demenin aslında ortak düşmana karşı her alanda hareket edebilmenin şartlarını yaratma olduğu bilincinde olduğumuz için, sadece pazarda görsünler diye bir birlik oluşturmayı düşün^{me}mediğimizden,elbetteki her hareketin her konuda oldukça titiz ve sabırlı bir çalışma ile bu çalışmanın en olumlu yanları ile ortaya çıkacağına inanıyoruz.. EKBDC gibi güçlerin yaptığı gibi,alel acele oluşturulacak bir birlik,aynen öyle alel acelede fonksiyonsuz hale gelir.Eğer asgari temel konularda anlaşmadan bir birlik oluşturup,ondan sonrada bildiri dahi yayınlamayacak durumlara düşeceksek,biz beşlinin bugüne kadar yaptığı çalışmayı tercih ederiz.Bizi sadece bildiri yayınlayıp,başka bir iş yapmamakla suçlayan EKBDC'deki dostlarımız acaba cephelelerini kurdukları gündən bu yana,bizden farklı ne yaptılar?. Onlarda zaman zaman bildiri yayınlamakta öte bir şey yapabili-

dilermi? Hatta son dönemlerde, bundanda bir gerileme içerisinde oldukları ortada değilmi?. Örneğin: FKBDC, dünya ve Türkiye işçi sınıfı ve emekçileri açısından önemli bir mücadele günü olan, Türk emekçilerinin bu uğurda 40 şehit verdiği önemli bir gün olan, 1 MAYIS ile ilgili bir ortak bildiri dahi yayınlayamadı. Yani, 1983, 1 Mayıs'ında FKBDC Türkiye işçi sınıfı ve emekçilerine, bırakalım onları yönlendirme ve onlara hedef göstermeyi; onlara bir mesaj bile iletemedi. FKBDC'nin durumu bu iken, dostlarımız onları bu hallere sokan, onların dışındaki hareketlermiş gibi, bu hareketlere ver yansın ediyorlar..

FKBDC, daha kuruluş döneminde iken; kendilerine verilen cevapları değerlendirmede gerekli hassasiyeti göstermediler. Bizce bu hareketlerin en önemli yanlışlarından biride budur. Cephe dışındaki diğer hareketlerin hepsinin yanıtlarını bilmiyoruz. Ve FKBDC'nin bunlara ne cevaplar verdiğini de pek bilmiyoruz. Ama bizim üçlü olarak (AR, KUK, T-KSP) kendilerine verdiğimiz cevapta, onların başlatmış olduğu çalışmaya karşı yaptığımız öneri ve eleştiriler cevapsız kaldı. Arkadaşlar bunun üzerinden atlayarak, cephelelerini ilân ettiler. Örneğin: Bizim önemli eleştirilerimizden biri, PKK'nin durumu ile ilgiliydi. Nisan 1982'de dörtlü olarak (Dev-Yol, SVP, Emekçi ve PKK) yürütülen örgütlenme komitesine verdiğimiz cevabi yazıda şunlar yer almaktadır:

"Ayrıca oluşturmuş bulunduğunuz örgütlenme komitesinde yer alan PKK'nin, yapmış olduğumuz çalışmalara katılabilmesi için bir belirleme yapmış ve durum PKK'ye resmi olarak iletilmiştir. Şöyleki: 'PKK'den bu aşamada istenilen, Kürdistan'daki diğer yurtsever güçleri değerlendirme konusundaki görüşlerini değiştirmeleridir. Yani dost güçlere karşı olan düşmanca tavırlarından vazgeçtiklerini kamuoyuna açıkça ilân etmeleri, bu konuda güven verici adımlar atmalarıdır.' "

Ama FKBDC örgütlenme komitesi, bu belirlemelerimizi görmezlikten geldi. Elbette ki bu tavırdan, yurtsever güçler arasında varolan sorunların giderilmesinden ziyade, bu sorunların kronikleşmesine hizmet eder. Nitekim öylede oldu: O dönemde olumlu bir noktaya gelme zorunluluğu ile karşı karşıya kalan PKK, kendisi olumlu adımlar atma 'hazırlığı' içinde iken, (en azından öyle davranıyordu), FKBDC alternatifi onu bu 'sıkıntıdan' kurtardı. Ve PKK'de bulduğu bu can simidine sarılarak, yine eski tavırlarını sürdürmeye devam etti. PKK, özellikle FKBDC'nin kuruluşundan sonra, yaptığı yayınlarda Türkiye Kürdistanı yurtsever güçlerine düşmanca tavrını yeniden devam ettirmeye ve tüm güçleri

.../..

"sömürgecilerin uşağı", "ajan örgütlenmeler" ve "ihanet şebekeleri" olarak suçlamaya devam etti. Öte yandan, FKBDK'de bu "ihanet şebekelerini", bu "sömürgecilerin uşağı hareketlerin" niye FKBDK içinde yer almadığından habire yakınıp durdu! PKK, bu rahat ortam ve şartları bulduktan sonra; bu yanlış ve düşmanca anlayışını sadece Türkiye Kürdistanı hareketleri ile de sınırlı tutmadı: Şimdi Kürdistan'ın diğer parçalarındaki hareketlere karşıda aynı tehlikeli tavır içine girme durumundadır. Herkesi, "sömürgecilerin uşağı" olmakla suçlayan PKK, şimdi Barzani dostları ile birlikte Humeyni'nin himayesinde İran Kürt halk hareketine karşı elden gelen saldırıyı yapmaktan geri durmamaktadır.....

Bizlerinde diğer parçalardaki Kürdistanlı siyasi hareketlere eleştirilerimiz vardır, elbette. Ama bu eleştiri, bizi gidip o hareketi bastırmaya çalışanların kucagında oturmaya götürecek bir yere vardırırsa, bunun doğuracağı tehlike ve sonuçların neler olacağını tahmin ederiz, her halde! Tabii, dün Kürdistanlı devrimci ve yurtsever hareketlerin uyarı ve eleştirilerini değerlendirmeyen FKBDK örgütlenme komitesi, şimdi bu konuda yeni yeni çıkacak sorunların üstesinden gelmesi çok daha zor olacaktır.

Bu gerçekleri, FKBDK'nin birçok taraftarı bilmesine karşın, FKBDK ilk Genel Komitesi toplantısından sonra kendisine yönelik eleştirilere cevap verirken, Kürdistanlı diğer hareketleri; "Kürt milliyetçiliğinden kaynaklanan, dar milliyetçi temelde" meselelere baktığını iddia ederek, onlara yönelik yayın organında şu eleştiriye yer veriyor: "Kürt ulusunun taşıdığı güçlü devrimci potansiyeli Türkiye devriminin önemli bir müttefiki olmasını engelleyerek onu Kürdistan'ın diğer parçalarındaki ve Türkiye'deki burjuva liberal ve milliyetçi güçlerin yedeğine takmak istemektedir." (FKBDK, sh.6, Ocak 1983)

Tabii FKBDK Genel Komitesi'nin bu tırnak içindeki tespit ve eleştirileri çıktıktan sonra, tüm cephe taraftarları ve cephe sözcülüğünü yapan bazı kişiler bu "tespite" uygun daha "parlak" ve "harika" eleştiriler yapmaya başladılar. Örneğin: Adem KALFA imzası ile yayınlanan bir yazıda (Bkz: Demokrat Türkiye, sayı: , 1983); Kürdistanlı hareketleri, Kürt hareketini; Yunan armatörlerinden, Kürt feodallerine kadar tüm dünya gericiilerine "peşkeş çeken" ve "yüzlerini diğer parçalara çeviren dar milliyetçiler olarak" herkesi mahkûm etmeye çalıştı.

Arkadaşlar, burda bir soru sorarsak: herhalde bu sorunun cevabında hepimiz hem fikir olacağız. Sorumuz şudur: Bugün Kürdistan genelinde Kürdistanı egemenliği altında tutan devletlere karşı mücadele eden hareketler ve partiler içinde, Kürt egemen sınıflarının büyük bölümünü ve en büyük feodalleri barındıran hareket ve parti hangisidir?. Bizim bu soruya cevabımız şudur: Kürt burjuva ve feodallerini bünyesinde barındıran ve ona uygun olarakta bir "mücadele" yürüten Kürdistan genelindeki en büyük ve güçlü (egemen sınıfların yoğunluğu anlamında en büyük) hareket Barzani lerin liderliğini yaptığı, Irak Kürdistan Demokrat partisi'dir. Herhalde bunun aksini iddia eden çıkmaz. Peki bugün, bu parti ile en iyi ilişkileri olan ve onunla iç-içe geçen, aynı paralelde bir politika yürüten Türkiye Kürdistan'ı hareketi veya partisi hangisidir?.

Arkadaşlar, bugün Kürdistan'ın diğer parçalarında birçok burjuva demokrat ve küçük burjuva hareketinin yanında, Kürdistan halkının ulusal kurtuluş mücadelesinde en büyük olumsuzlukları işleyen; sömürgeci devletlerle işbirliği içinde olan; devrimci bir anlayışın, sosyalist mücadelenin gelişmesine en fazla darbe vuran ve vurmaya devam eden hareketlerin başında Irak KDP gelmektedir. Bu durumu yalnız Kürdistan yurtsever güçlerinin değil, tüm bölge devrimci hareketlerinin de bildiği bir gerçektir. Peki bu hareketle birçok hayati konuda işbirliği içinde olan Türkiye Kürdistan'ı hareketi hangisidir?: Bunu FKBDC üyelerinin ve sözcülerinin de artık biliyor olması gerekir. Evet, Irak KDP ile bugün bir-iki burjuva milliyetçi hareketin "sınırlı" ilişkisi dışında, en fazla ilişki içinde olan PKK'dir. Ve PKK'de FKBDC'nin yalnız üyesi değil, aynı zamanda "Yürütme Komitesi" üyesidir de. Buna karşılık, FKBDC'nin suçladığı diğer Türkiye Kürdistan'ı yurtsever ve devrimci hareketlerinin çoğu, Irak KDP'nin, son yıllarda yaptıklarından dolayı onunla aynı masaya dahi oturmamaktadırlar. Ve Kürdistan genelinde feodal aşiretçi ve burjuva hareketlere karşı bir siyasi teşhir ve ideolojik mücadele içerisindedirler.

Türkiye ve Kürdistan'daki mücadeleyi "devrimci bir çizgide" zafere götürmeyi iddia eden ve iktidara soyunan; bunun içinde, tüm devrimci ve yurtsever muhalefeti toparlamaya kolları sıvadığını iddia eden bir cephe, "Ali'nin külahını Veli'nin, Veli'nin külahını Ali'nin başına geçiren" bir anlayışla çalışma yapmaya kalkışırsa, bırakalım başkalarını toparlamayı; toparladığını da kaybederse buna şaşmamak gerekir.

.../...

FKBDC, Kürdistan'ın yurtsever güçleri ile ilgili iddialarını dahada ileri götürerek şöyle diyor: "...öncelikle bir Kürt cephesi oluşturulmalı, böylece Türklerin karşısına taviz koparacak şekilde güçlü oturmalı' biçiminde propaganda yapan bu anlayışın, iki halkın birleşik mücadelesini engelleyen, onların bağımsızlık ve kurtuluş mücadelesini ve sonuçta devrimi ciddi dar boğazlara sokan bir nitelik taşımakta olduğu açıktır." (FKBDC organı, Ocak 1983, Sh.6)

Yukarıda da buna değindik: FKBDC'nin bu biçimde propaganda yapanların kimler olduğunu belgeleri ile ispatlaması gerekir. Ayrıca bir Kürt cephesi değil, bir Kürdistan ulusal kurtuluş cephesi kurulması gerektiğini biz dahil birçok Kürdistan yurtsever hareketi savunmaktadır. Ama bunun, "Türklerin karşısına güçlü oturmak için" değil, ulusal kurtuluş mücadelesini başarıya ulaştırmak için savunuyoruz., bu bir. İkinci-si, böyle bir cephenin iki halkın (Türk ve Kürt halkının) birleşik mücadelesini engelleyen ve devrimi dar boğazlara sokan bir nitelik taşıyabileceği kuşkusuz ise, temelsiz ve ciddi hiçbir gerekçesi olmayan bir suçlamadır. Kaldı ki, oluşacak olan Kürdistan ulusal kurtuluş cephesinin Türk devrimci hareketleri ile mücadele birliği yapmayacağı ve onu engelleyen bir anlayış olduğunu öne sürmekte çok gülünçtür. Yıllardır, "YAŞASIN TÜRK VE KÜRT HAKLARININ MÜCADELE BİRLİĞİ" sloganının sahiplerinin kimler olduğunu ve son dönemde arada bir yazmalarına rağmen; bu slogana karşı olanların kimler olduğunu herkes çok iyi bilmektedir.

FKBDC'nin yukardaki iddiasının aksine, Kürdistan yurtsever güçlerinin birliğine karşı çıkmak, bunu kösteklemek, devrimi ciddi darboğazlara sokan bir nitelik taşır. Aslında FKBDC, burda kendi anlayışını ele vermektedir; FKBDC programında ulusal kurtuluş hareketinden söz etmekle birlikte; iki halkın eşit haklara sahip bir temelde omuz omuza birlikte ve özgürce davranan bir MÜCADELE BİRLİĞİNİ doğru bir biçimde özümleyemediği için, Kürdistan ulusal kurtuluş hareketinin birlik ve cepheleşmesine karşı çıkmaktadır. Zaten Kürt halkının kendi kaderini kendisinin tayin hakkı ile ilgili programına koyduğu maddede bunu açıkça ele vermektedir.

FKBDC ilgili program maddesinde: Kürt ulusunun KKKTH'nı kabul etmeyi andıktan sonra şöyle diyor: "Bu hakkın federasyon, bağımsız devlet v.b. gibi özgürce kullanacağı koşulları hazırlamak".

Demek ki, FKBDC; Kürt ulusunun KKKTH'nı kullanma koşullarını kendisi hazırlayacak. Tabi bu iktidar programı olduğuna göre, iktidara geldikten sonra canı nasıl isterse onu yapacak. Yani FKBDC, Kürt ulusunun KKKTH'nı kullanmayı açıkça şarta bağlıyor. Kendisinin iktidar olması şartına bağlıyor. Peki, FKBDC'nin alternatifi dışında Kürt halkı, mücadelesini yükseltip kendi kaderini tayin hakkını elde etmeyi başarır mı, FKBDC'nin tavrı ne olacaktır? O'nun bu şartlı program maddesine göre, karşı çıkacaktır. İşte, şimdiki karşı çıkışlarda, bizce bu program maddesinin özünden kaynaklanmaktadır.

FKBDC, Kürt ulusunun KKKTH uğrunda mücadelesinin, kendi inisiyatifi dışında boyutlanmasından rahatsızdır. Kürdistan yurtsever güçlerinin birliği ve cephe çalışmalarına karşı çıkması ve bunu kamuoyuna ters biçimde göstermesinin nedenleri bunlardır!.

FKBDC; programına koyduğu Kürt ulusunun KKKTH ile ilgili maddenin doğrusu nasıl olmalıydı?: Kendi kaderini tayin hakkını kabul etmeyi andıktan sonra, eğer buna açılım yapılacaksa; egemen ulus devrimcileri açısından eklenecek tek şey şudur: "Bu hakkın nasıl kullanılacağına o ulus karar verir. İsterse federasyon, isterse bağımsız devletini kurar". "Biz bu istemleri destekleriz. Ama önermemizi de yaparız." KKKTH'nın doğru koyuşu budur.

Ezilen Kürt ulusunun sosyalistleri olarak, ulusumuzun kendi kaderini tayin etme meselesini nasıl koyuyoruz? KKKTH esas olarak siyasal bağımsızlığa tekabül eden ve siyasal bağımsızlığını eline alarak bunu istediği biçimde (federasyon veya ayrı devlet) kullanma hakkını elde etmesidir. Biz Kürt ulusunun KKKTH derken: Kürt ulusunun Bağımsız Demokratik Cumhuriyeti'ni kurması olarak anlıyoruz. Bu BAĞIMSIZ DEMOKRATİK CUMHURİYET'in ayrı bir devlet mi, yoksa başka uluslarla eşit haklara sahip bir Cumhuriyetler Birliği mi kuracağı sorunu ise; o tarihi koşullarda Cumhuriyetler Birliği'ni oluşturacak ülkelerin emekçilerinin; bölge ve dünya devrimci hareketinin çıkarları gözönüne alınarak uygun olan çözüm şekli tayin edilecektir. Yine hareketimizin, Bağımsız Demokratik Birleşik Kürdistan sloganının da içeriği, KKKTH açısından bu anlamdadır. Yani Kürt ulusunun KKKTH mutlak bir haktır. Bunun yanında, ayrı devlet kurma bir haktır, ama kullanılması mutlak olan bir hak değildir. Ve biz bu hakkı, kullanma biçimlerini (ayrı devlet olma veya federasyonu) mutlaklaştıran anlayışlara karşıyız. Bu nedenle, Kürdistan'ın ileride ayrı bir devlet mi, yoksa Bölge Cumhuriyetler Birliği mi oluşturacağı konusunda bugünden

mutlak anlamda herhangi birinde ısrar etmek; onu mutlaklaştırmak, sosyalist bir anlayış değildir. Ama, ezilen Kürt ulusunun KKKTH'nı kullanmada; siyasi bağımsızlığı elde etmek ve onu özgürce kullanmak KKKTH'nın özünü teşkil eder.

Türkiye'de bu sorun hep yanlış anlaşıldı. Türk ve Kürt Solu'da dahil, birçok hareket henüz bu temel konuya gerekli açıklığı kazandıramadıkları için; iki halkın mücadele birliğinin sağlanmasının önündeki engellerde, kaldırılamıyor. Devlet Dcisiyle, FKBDC programında Kürt ulusunun bağımsız/kurmasından söz ediyor. Ama onu şarta bağladığı için, Kürdistan'da bu hakkı (KKKTH) elde etmek için mücadele eden devrimci ve yurtsever hareketlerin birlik ve cephe yapmalarına karşı çıkıyor. Bunu kuşkuyla karşılıyor; "devrimi ciddi dar boğazlara sokan" bir gelişme olarak değerlendiriyor. FKBDC bununla yetinmiyor: Bu çalışma yapan güçlerin, Kürt ulusunun güçlü potansiyelimi diğer parçalardaki burjuva liberal, reformist güçlerin yedğine takmak istediklerini iddia ediyor.

Kürdistan'da burjuva hareketlerin, feodal milliyetçi hareketlerin olduğu doğrudur. Ve bunlar elbetteki, kendi sınıf çıkarlarına uygun olarak Kürt ulus sorununu "çözmek" istemektedirler: Bunların çözüm biçimine ve anlayışlarına teslim olanlar; sadece onlara kan vermekle uğraşanlar olduğu gibi, bugün Türkiye Kürdistanı ve Kürdistan devrimci hareketlerinin çoğu bu anlayışlara karşı her düzeyde kıyasıya bir mücadele vermektedirler. Bunun için hayali sonuçlara varma yerine, sadece, Türkiye Kürdistanı hareketlerinin son yıllardaki yazıp çizdiklerine kabaca bir göz atılırsa dahi; diğer parçalar ve Türkiye Kürdistan'ında, Kürt burjuva ve feodal güçlerinin dümen suyunda hangi hareketlerin olup olmadığı çok açık bir biçimde ortaya çıkacaktır. Fakat görünen o ki, FKBDC; başta da belirttiğimiz gibi, kendi dışında olan güçlere ağızına geleni söylemeyi bir hak biliyor.

Burda yine, "Ali'nin külâhı Velinin, Veli'nin Külâhı Ali'nin başına" geçirilmeye çalışılıyor. Böyleki: Türkiye Kürdistanı devrimci ve sosyalist hareketlerinin çoğu, kendi egemen sınıflarının siyaset ve ideolojilerini eleştiriyor, onlara karşı mücadele ediyor. Ama örneğin bir FKBDC, Türk egemen sınıflarının ırkçı-sömürgeci ideolojisi olan Atatürkçülüğe karşı bu güne kadar tek satır yazmadı. O Atatürkçülük ki, bugün Türkiye'de yapılan her faşist baskı, zulüm ve uygulama onun adına yapılıyor (Türkiye'de uygulanan faşizmin ırkçı-

şoven kaynağı Atatürkçülüktür).Ve bu Atatürkçü faşist cuntayı devireceğini iddia eden FKBDC; Atatürkçülüğü teşhir ve mahkûm etmeden,nasıl kitleleri (özellikle ezilen ulus ve azınlıklar emekçilerini) kendi yanına çekecektir.Yoksa hala FKBDC,Türk egemen sınıflarının ideolojisi olan Kemalizmden,Atatürkçülükten medet mi ummaktadır?. Biz FKBDC'nin Türk devrimci potansiyelini Kemalistlerin yedegine takmak niyetinde olduğunu söylemiyoruz.Ama bu gidişatının da (Kemalizmi teşhir etmeme tavrının) hayra alamet olmadığını da hatırlatmak istiyoruz.

Biz iki şeyin birlikten yapılması gerektiğini söylüyoruz: Kürt devrimci ve sosyalist hareketleri,kendi egemen sınıflarının burjuva anlayışlarına ve onun aldığı çeşitli biçimlere karşı açık ve sürekli bir ideolojik mücadele sürdürmeden,Türk devrimci ve sosyalist hareketleri de;kendi egemen sınıflarının ideolojisi ve onun aldığı her yeni biçime karşı açık ve net bir mücadele yürütmeden ve onu teşhir etmeden her iki halkın mücadele birliği sağlanamaz.Türk devrimci ve sosyalist hareketleri açısından teşhir etmesi gereken en önemli ideolojilerden birinin somut adı: Kemalizm'dir,Atatürkçülüktür. Yıllardır halklarımızı inim inim inleten bu baskıcı ve ırkçı ideoloji ile aramızdaki sınırları net bir çizgi ile belirtmediğimiz ve onu karşı almadığımız sürece,Türk devrimci ve sosyalist hareketinin,mücadele tarihi içinde yaşadığı trajedileri yaşamaya devam edeceğiz. Hele son üç yıldır "şaha kalkan" Atatürkçülüğe karşı,Demokratik Halk İktidarını kuracağını iddia eden FKBDC'nin tavır belirlememesi ve bu konuda tek satır yazmaması nasıl izah edilecektir?.

Nasıl ki Almanya'da Nazizim,İspanya'da Falanşizm; faşizmin teşhirinden ayrı ele alınmadıysa ve o ülkelerdeki faşizmin özgün adları idiyse; bu gün,1980'ler Türkiye'sindeki uygulanan Atatürkçülükte faşizm ile birlikte teşhir edilmeden egemen sınıfları teşhir ediyorum,cuntayı teşhir ediyorum demek eksik kalır. Bu gün sömürgeci faşist cuntanın en önemli ideolojik kaynağı (ırkçılık ve şovenizmin kaynağı) olan Atatürkçülük her düzeyde teşhir edilmelidir.

Bu bölümü bağlarken şimdiye kadar yapılmış olan birlik çalışmalarının değerlendirilmesinde tesbit edilebilecek sonuçlar şunlardır:

-Başlatılmış bulunan üç çalışmadan biri (TİP,TKP,TSİP) sonuçsuz kalmış,çalışmalarına son vermiştir.

-Kürdistanlı yurtsever ve devrimci hareketlerin başlatmış olduğu çalışma ise,baştan itibaren tespit edilen prensipler içinde

halen çalışmasına devam etmekte ve önümüzdeki kısa dönemde bu çalışmasının ürünlerini ve sonuçlarını devrimci kamuoyuna sunma durumundadır. Onun için, bizimde içinde bulunduğumuz bu çalışmanın üzerinde fazla durmayı bu aşamada gerekli görmüyoruz. Ama mutlaka dost güçlerin bu sorunda genişliğine ve derinliğine değerlendirmelerinin olması gerekir. Yalnız şunu belirtelim: 5'li (beşli) olarak, gerek Kürdistan ulusal kurultuş hareketi ve gerekse Türkiye geneli devrimci-demokratik hareketinin Güç-Eylem Birliği ve Cephe çalışmaları konusunda önemli zorlukları aşarak programsal ortak önerilerinin somutlaşmasında olumlu adımlar atma aşamasına gelmiş bulunmaktayız.

5'yi çalışmanın en önemli prensiplerinden biri, bu çalışmayı sadece kendileri ile sınırlı tutmamalarıdır. Giderek devrimci demokrat, yurtsever ve sosyalist tüm güçleri kapsaması prensibini temel anlayış olarak ele almaktadır.

-Üçüncü çalışma olan ve bir yıldan fazladır çalışmalarını yürüten FKBCD ise, o günden bu yana; sadece kurucu üyeleri ile sınırlı kalmış; Türkiye ve Kürdistan devrimci demokratik muhalefetini bir araya getirmede başarılı olmamıştır.

Bunların nedenlerini şöyle sıralamak mümkündür:

a) İlk örgütlenme çalışmasında, ideolojik-politik hatları birbirine yakın olan güçlerin birliği biçiminde bir yöntem seçilmesi.

b) Örgütlenme çalışmalarının ve birlik oluşturma sürecinin çok kısa tutularak, alâ acele birşeyler yapma anlayışından doğan aksaklıkların daha geniş birliği sağlama yollarını tıkmış olması,

c) Devrimci güçler arasında 12 Eylül öncesinden varolan, Güç-Eylem Birliklerini engelleyici anlayışların giderilmesi ve ortadan kaldırılması için doğru bir çalışmanın yapılmaması olması, hatta titiz davranılmaması ve yukarıda belirttiğimiz gibi bunların yok/^{kabul} edilmesi; ilerde bu anlayışların yeniden hortlaması halinde ortaya çıkacak tahribatların hesap edilmemiş olması,

d) Bu çalışmaya karşı varolan eleştirilere kulak asılmaması ve eğer bu eleştirilere katılmıyorsa neden katılmadığının tespit edilmemiş olması; bu konuda tartışma platform ve süreçlerinin atlanmış olması.

.../...

e) Türkiye ve Kürdistan'daki muhalefet güçlerinin iktidar mücadelesi ve taktik anlayışları arasındaki farklılıkların giderilmesi için en geniş güçleri kapsayacak yanların öne çıkarılması çalışmasının, yapılmamış olması. Zaten FKBDC içindeki güçlerin çoğunluğu da, ortak bir taktik çizgi anlayışının bir cephede olabileceğini hazmetmiş değillerdir.

f) FKBDC içindeki güçlerin bir kısmının, 12 Eylül öncesinde, Cephe diye bir anlayışlarının olmamasından dolayı, 12 Eylül sonrasında böyle bir yapılanmaya gitmelerinin yarattığı güvensizlik ve sorunların olması. Ülke içinde öyle durumlar ortaya çıkmıştır ki, bu anlayışta olan güçlerin ülkedeki taraftarları, haklı olarak, bir komplo karşısında olduklarını ileri sürmüşlerdir. Elbette ki, kendi dışında hiç bir gücü bugüne dek tanımamış, ona saygılı davranmamış (yani haklarını her zaman ihlal etmiş); demokrasiyi her zaman ihlal etmiş bir hareketin taraftarları Cephe'yi duydukları zaman şaşıracaklar, hayretler içinde kalacaklardı. Nihayet öyle olduğunu da en iyi FKBDC içindeki güçler bilmektedirler..

g) Devrimci-Demokratik güçlerin dayanışma, güç-eylem birliklerini sadece Cephe örgütlenmesinde görmek ve cephe (örgütlerin durumu ve evre açısından da) örgütlenmesinin şartları olmadığı halde, bunun dışındaki güç-eylem birlikleri sürecini yaşamadan ve bir cephenin çok yönlü şartları olgunlaştırılmadan sadece cephe kurulmasında ısrar edilmesi olarak sayabiliriz.

Bunun dışında: genelde varolan ve güç-eylem birliği, giderek cephe birliğinin önündeki engellerden bazıları da şunlardır:

-Türkiye'deki devlet biçiminde ve karakterinde hala anlaşmanın sağlanmamış olması. Cuntanın isimlendirilmesi etrafında devam eden tartışma ve dayatmaların yarattığı engeller,

-12 Eylül öncesinde devrimci-demokratik muhalefet cephesinde: hareketler arası yaratılmış olan olumsuzluğu ve güvensizliği getiren tahribatların etkilerinin hala giderilmemiş olması; bu konularda bazı hareketlerin düşman güçle dost güçlere karşı takınılması gereken tavırları birbirine karıştırmakta olmaları. Eleştirdiği bir dost güce, düşmana karşı takındığı tavrın aynısının takınılması anlayışı,

-Devrimin ve devrimci mücadelenin müttefiklerinin tayininde temel, kalıcı, geçici ve anlık ittifakçı güçlerin sıralan-

.../..

ması ve tercihinde: hala devrimci ve sosyalist saflarda varolan karmaşanın getirdiği engeller..

-Yenilgi döneminin beraberinde getirdiği hastalıkların giderek egemenliğini hissettirmesi karşısında, devrimci saflarda boy veren olumsuzlukların yarattığı engeller.

-En önemlisi: Devrim anlayışındaki köklü farklılıklar..

-B-

"Bundan sonraki sürecin nasıl ele alınması gerektiği" konusu-na gelince :

Şimdiye kadarki süreci değerlendirirken genelde içine düşmüş olan yanlışlara işaret ettik. Ayrıca, askeri faşist cuntanın neler yaptığını ve nasıl yaptığını da değindik. Bunun yanında, cuntanın üç yıllık iktidarı sonucunda bazı burjuva kesimlerle Cunta arasındaki gelişmelerde, keskinleşme dönemine girmiş bulunmaktadır. Biz; Anti-faşist ve anti-emperyalist güçlerin birlik ve mücadele sorunu ile, Cuntaya karşı tavır almaya başlayan burjuva kesimleri üzerinde durmak istiyoruz.

Arkadaşlar, Cuntanın işbirlikçi tekeli burjuvazinin ve emperyalizmin programına uygun gerekli kurumları oturtup, sistemini kalıcı bir hale getirdikten sonra; bunların(burjuva siyasetçilerinin) kişi olarak yerlerinden alınması, onların yerlerini yenilerinin alması, hatta askeri kökenli olma yerine sivil giysili insanların bu makamlara oturtulması olasıdır. Ve yine yeni gelenler gidenleri suçlayabilirler ve bir dönemin suçluları olarakta ilân edebilirler. Tıpkı Evren'in, Demirel'in ekonomi-politikasını sürdürürken, Demirel'i suçladığı gibi..

Anti-emperyalist ve anti-faşist güçlerin önündeki en önemli sorun: Cuntanın biçimde olabilecek değişikliklerde kalması ve bunlarla uğraşması değil; Demokratik Halk İktidarını hedefleyen; oturtulmaya, sürekli kılınmaya çalışılan bu sistemi tüm kurum ve kuruluşlarıyla alaşağı edecek mücadele anlayışında ısrarlı olması; yan değişme ve gelişmeleri bu hedefe tabi tutarak ele alması gerekmektedir.

Onun için, bugün devrimci demokratik mücadelenin gündeminde olan esas sorun: faşist cuntayı ve kurumlarını alaşağı ederken onun yerine geçecek olan mekanizmanın tayininde de öncelikle kendi dışında alternatif arama yerine, alternatif olmaya aday bir çalışma başlatmasıdır. Şüphesiz ki, bunun en iyi yolu da Türkiye ve Kürdistan devrimci demokratik güçlerinin; Demokratik Halk İktidarını hedefleyen bir program etrafında toplanmasıdır. Ve buna uygun mücadele araçlarını yaratmasıdır.

Bu mücadele süreci içinde, Cuntaya karşı gelişen muhalefetin kapsadığı kesimler genişleyebilir; emperyalizm ve işbirlikçi tekelci burjuvazide cuntanın yerini almak üzere alternatifler aramaya başlayabilir. Ki, burjuvazi kendi sistemini devam ettirebilmek için hep bunu yapmıştır. T.C tarihinde de bunun çok örneklerini görmek mümkündür. Burada önemli olan; Türkiye ve Kürdistan devrimci demokratik hareketlerinin, dün işlemiş olduğu hatalara yeniden düşülüp-düşülmiyeceğidir. Eğer dünden gerekli dersleri çıkarmaz ve buna uygun bir mücadele anlayışını oturtamazsak, kendimizin yarattığı devrimci potansiyeli başkalarının iktidar arabalarına koşmuş oluruz. Uzak değil, 1974'lerde Türkiye ve Kürdistan devrimci demokratik güçlerinin hemen hemen tümüne yakınının Ecevit CHP'si'nin alternatifinin ardına düşmelerinin sonuçlarını ve emekçi kitlelere neler getirdiğini hep birlikte yaşadık. Bugün İran örneği, gözlerimizin önünde yakıcı bir örnektir. İran Solu'nun "Şah gitsinde, kim gelirse gelsin" anlayışı bugün İran Halklarına ve Solu'na, Şah döneminden daha karanlık günler yaşatmaktadır..

Bizim tespitimize göre: Faşist cunta ile bazı burjuva kesimler arasında ortaya çıkan bazı çekişmelerin ve Cuntanın bunlara karşı bazı uygulamaları; devrimci demokratik saflarda ittifaklar anlayışında "bir sağ'a kayışı" gündeme getirme tehlikelerini de beraberinde getirdi. Bu anlayışlar, yine devrimci demokratik güçlerin kendi dışındaki alternatiflere yönelmesi ve zaten dünden bu yana varolan, "Solu burjuvazinin bir kanadının yedeği olarak" görme anlayışının güçlenmesine hizmet eder.

Şüphesiz ki, bugünkü Cuntaya karşı, başkaldıracak anti-emperyalist, anti-faşist güçler dışındaki sağ güçlere, "sén başkaldırma, bu işe karışma" deme aptallığını kimse göstermez. Hatta burjuvazi arasında varolan en ufak çelişkiden dahi yararlanmak için her türlü fırsatı değerlendirmek gerekir. Ancak bunda, dikkat edilmesi gereken şey: bunu yaparken, nasıl yaptığımızı iyi bilmeliyiz, temel hedefimize tabi ve onun yolunu açan bir çizgi izlenmelidir. Yoksa temel hedefimize darbe vuran bir çizginin izlenmesinin, yaratacağı tehlikeler büyük olacaktır. Genel bir belirleme yaparsak: Devrimci Demokratik güçlerin kendileri ile, Cunta ile gelişmesi olan burjuva güçler arasında sınırları çok iyi tayin edilmelidir, etmelidirler. Taktiklerimizi tayin ederken, dünun, devrimci harekete zarardan başka bir şey getirmeyen taktiklerinin izlenmesi, giderek geçici ve istisnai bir

.../..

evre'nin taktiğinin, stratejimizin yerini almamasıdır.

Bugün bu nitelikte anlayışların revaçta olmasının temel nedenlerinden biri, devrimci-demokratik hareketin içinde bulunmuş olduğu dağınıklık ve üç yıllık faşist cunta uygulamalarından yenik çıkan sol hareketin saflarında, boy veren umutsuzluklardır. Ancak devrimci demokratik hareketin toparlanması ve mücadele birliğinin sağlanması; alternatif bir programla ortaya çıkması halinde, "kendi gücümüze güvensizliği" büyük ölçüde yenmiş olacağız.

Yine anti-emperyalist, anti-faşist devrimci demokratik muhalefet dışında henüz açıktan ve doğrudan doğruya Cuntaya tavır alan bir güç ortaya çıkmış değildir. Aslında bunların ortaya çıkması ve Cuntaya karşı "aktif" tavır almaları, bir yanı ile de, bizim mücadelemizin güçlenmesi ve yükselmesi ile olacaktır. Sosyal-Demokrotların lideri B.Ecevit bile, zaman zaman Cunta tarafından tutuklanıp yargılanmasına karşın, en son olarak T.C adına yurt dışına gelip, uluslararası toplantılara katılıyor; ama Cunta hakkında tek laf etmiyor. Ecevit'in katıldığı toplantı, "demokrasi konulu" olmasına rağmen, medet umulan Ecevit: bu toplantıda T.C'nin anti-demokratik uygulamaları hakkında tek laf etmedi... Dünya kamroyuna "Amerikan demokrasisinin" ne kadar eşsiz, iyi ve güzel olduğunu anlatmaya çalıştı. Sanki Cuntanın, "bunlar demokrasidir" diye uygulamaya koymaya çalıştıkları maskaralıkların Amerikan patentli olduğunu bilmiyormuş gibi..

Arkadaşlar, Türkiye ve Türkiye gibi emperyalizme bağımlı ülkelerde: faşizme karşı mücadele, emperyalizme karşı mücadeleden ayrı tutulamaz. Bu ülkelerde, faşizme karşı mücadeleyi, iktidar mücadelesinden koparmak ve bu mücadeleyi iktidar mücadelesine tabi kılmamak; her zaman burjuvazinin değişik kesimlerine iktidar kâpısını açık bırakmak olur. Onun için, Devrimci-Demokratik güçler, anti-faşist mücadele sürecinde, faşist cuntaya tavır alan burjuvazinin bazı kesimlerini, mücadele içine çekeceğim derken, eğer bu noktayı göz ardı ederse; yani günün geçici taktiğine temel stratejiyi feda ederse; belki kıyasıya bir kavga içinde olabilir. Çok kan ve emeğe karşın faşist cuntayı sarsabilir, hatta cunta yıkılabilir. Ama o mücadelenin ürünlerini toplayacak olanlar; devrimci -demokratik güçler olmaz. Öyleyse bu sorunu nasıl haledeceğiz?. Bunun çözüm yolu şudur: Bir takım burjuva kesimler mücadelemize katılacak diye, asgari programımızı onların düzeyine indirme yerine (Çünkü, asgari programımız, dönemsel olarak bütün halk kesimlerinin ve halkçı güçlerin çıkarlarını temsil eden bir prog-

.../...

ramdır), kendi programımızla, onlara, Devrimci-Demokratik muhalefet alternatifinin desteklenmesi gerektiğini anlatmalıyız: Özellikle, onların etkilediği emekçi kesimleri bu çizgide mücadeleye çekmeye çalışmalıyız. O perspektifte, cuntaya karşı çıkmalarını anlatmamız ve kabul ettirmemiz gerekir. Tabii ki, böyle bir şeyi masa başında, onlarla tartışarak kabul ettirmek mümkün değildir. Bunun yolu, Devrimci-Demokratik muhalefetin kitleler içinde büyüüp yükselmesinden geçer.

Oyleyse burda karşımıza, öncelikle hangi işe başlamamız gerektiği çıkıyor. Bu da, şöyle formüle edilebilir: Faşist cuntayı yıkmak ve Demokratik Halk İktidarını kurmak için, Devrimci-Demokratik güçlerin birliğinin gerçekleştirilmesi ve mücadelenin yükseltilmesidir.

Oyleyse, Devrimci-Demokratik güçlerin birliği konusunda görüşlerimizi yeniden özetleyelim:

Öncelikle, tüm devrimci-demokratik güçleri toparlayacak platformlar sürekli kılınmalıdır. Devrimci-Demokratik güçlerin gündeminde olan Güç-Eylem Birliği ve giderek Cephe örgütlenmesi çalışmalarının önündeki en büyük engellerden biri, tekil olaylarla ilgili, olagelen bloklaşmaları esas almamak ve bloklara göre arayış içine girmemektir.

İkincisi: Eğer bu günden yarına, bir cephe örgütlenmesinin şartları henüz olgunlaşmamış ise, "illede Cephe" deyip, ısrar etmek doğru değildir. Ve dayanışma, Eylem Birliği ve cepheye yolu açacak olan değişik örgütlenme yollarını tıkayan engeller aşılmalıdır. Bizde, iktidar alternatifi olabilecek en iyi aracın Cephe olduğu inancındayız. Ancak henüz, bunu yaratacak, gerekli şart ve malzemelere sahip değilsek, öncelikle bu şartları yaratan ve mücadelede devam ettirecek, diğer "birlik" alternatiflerini geliştirmek gerekir.

Üçüncüsü: Şimdiye kadar biribirinden ayrı olarak yürütülen, "birlik" çalışmaları içinde başarıya ulaşmayan ve ilerleme durumu artık kalmayanların; bu çalışmadan dolayı, aralarında çıkan sorunları birlik çalışmalarının önüne engel olarak çıkarmamalıdır. Ayrıca, yeni dar bloklaşmaların devrimci harekete ve emekçi halklarımızın mücadelesine bir yarar getirmeyeceğide çok iyi bilinmelidir. Bu süreçte; uzaklaşmayı değil, birlik sağlayan yanlar öne çıkarılarak çalışmalar yürütülmeli, ilişkiler geliştirilmeli, değerler oluşumuna özen gösterilmelidir.

Dördüncüsü: Türkiye devrimci-demokratik güçlerinin geniş kesimini kapsayacak Güç-Eylem Birliği veya Cephe çalışmaları-

nın, iki halkın ortak cephesi haline getirilebilmesi için; hareketimiz, Kürdistan'da beraber çalışma yaptığı Türkiye Kürdistanı güçleriyle birlikte katılmasından yana olduğunu daha önce, FKBDK'ne yazılan cevabi yazıda da belirtilmiştir. İlgili yazıda şöyle denilmektedir:

".....Türkiye Kürdistanı kurtuluş güçlerinin oluşturacakları güç ve eylem birlikleri yada cephe, Türkiye devrimci hareketinin oluşturacağı güç ve eylem birliği veya cephe ile belirlenen ilkeler düzeyinde ittifak oluşturmalarıdır. İttifaklar, ülkeler düzeyinde, Güç birliğinden Güç birliğine veya cepheden cepheye olmalıdır."

Beşincisi: Ortak bir program ve örgütlenme çalışmalarının yanında; bir üst düzeyde "birlik" in sağlanması beklenmeden belli ortak sorunlar karşısında; ortak eylemler örgütlenme, dayanışma ve güç birlikleri yapma zorunluğu ortadadır. Onun için, biz bu tip dayanışma ve beraber hareket etme öneri ve çalışmaların içinde yer alır, onları destekleriz.

III.

"Seçim platformu" sorununa gelince :

Dünyada herkes tarafından bir insanlık suçu olarak kabul edilen faşizmin, artık çıplak diktatörlüklerle uzun süre varlıklarını sürdüremeyeceği gerçeği, emperyalizm ve onun işbirlikçileri tarafından çok iyi bilinmektedir. Onların sürdürdüğü ve sürdürmek istedikleri kanlı çıplak cunta ve diktatörlüklerin, kolay kolay kendileri tarafından da savunulma^{ma}sının altında bu gerçek yatmaktadır. Onun için, T.C'nin sömürgeci askeri faşist cuntasında, dünya kamuoyuna karşı kendi diktatörlüğünü gizlemek ve "Türkiye'de demokrasi vardır" maskesi altında, faşist iktidarını sürdürebilmek için, idareyi ele aldığı günden bu yana, "demokrasiye döneceğiz, onun şartlarını hazırlıyoruz" demagojileri ile, kukla baskı kurumlarına, "bunlar demokrasi araçlarıdır" yaftasını yapıştırmalarının nedeni, bundandır.

Sömürgeci askeri faşist cunta, ilk okuldaki günlük eğitim düzeninden, toplumun her katmanının sosyal, siyasal, kültürel ilişkilerine kadar, her düzeyde içine girdiği değişiklikleri zor ve baskıya dayalı olarak yaparken, parlamento seçimleri de, bunun bir parçası olarak yaptırılıyor. "Bu demokrasiciliklidir" diye hazırladığı senaryosunda, bunun dışında olmadığını; bırakalım hazırladığı yasaları, Evren'in günlük demeçlerinde her gün yaptığı tehditlerle orta yeredir.

Biz, burda, burjuva parlamento sisteminin emekçi sınıflar açısından ne anlama geldiği ve bunlardan nasıl yararlanılması gerektiği ve yine sömürgecilerin parlamentolarının, sömürge uluslar açısından nasıl değerlendirilmesi ve onun sömürgeci fonksiyonlarına karşı nasıl mücadele edilmesi gerektiği üzerinde uzun uzadıya durmayı gereksiz görüyoruz. Bu konuyu geçerek, sömürgeci faşist askeri cuntanın Türkiye halklarına, "bu demokrasiye dönüştür" diye sunmak istediği, "seçim platformu"na karşı takınılması gereken tavır ve çalışma ile ilgili genel olarak yapılması gerekenlere değinmek istiyoruz.

Yukarda değindiğimiz gibi, sömürgeci askeri faşist cunta, faşist diktatörlüğünü gizleyebilmek için; çeşitli maskeler takınacak. Ayrıca, bu maskelerini de, kendi yönetiminin devam ve koruyuculuğunu yapması için de; onların sınırlarını da tayin etmekten geri durmayacaktır. Faşist cuntanın, siyasi partiler ve seçim .. yasaları da buna uygun biçimde hazırlanıp uygulamaya konulmuştur.

Bu seçimlere girecek her partinin, programında; Atatürk ilkelerine ve faşist cunta anayasasına bağlı olduğunu ve bu doğrultuda çalışma yapacağını belirtmek zorundadır.

Bu gün cuntanın yaptırmak istediği seçimlere girecek partilerin kurucuları dahi, cunta tarafından seçilmektedir. Cuntanın getirdiği yasa ve kurumların hizmetinde olduğunu, cuntaya, onun anayasasına bağlı olarak çalışma yapacağını açık-seçik beyan edenler bile, eğer cunta istemezse, bir parti kurucusu olamamaktadırlar.

Cuntanın, kurucularını kendisinin tayin ederek, çalışmasını kabul ettiği bir partinin, seçimlerde gösterebileceği her aday; yine cunta istemezse, aday olamamaktadırlar.

Yine Cunta yasalarına göre, halkın oyu ile seçilen bu "parlamento" oluşturulduktan sonra, her zaman cunta ve onun başı Cumhurbaşkanı isterse hemen parlamentoyu feshedip dağıtabilir.

Bu seçim dönemlerinde, Cunta ve Cunta hükümetlerinin yaptıklarının eleştirilmesi ve bundan sözedilmesi, cunta yasalarına göre yasaktır.

İşte bu şartları zorla uygulayarak Türkiye'de bir "seçim" yaptırmaktadır, cunta. Besbelli ki, seçim kürsülerinde cunta istemediği için, burjuva düzeninin savunucuları bile yer almayacaklardır. Ve bunun en kısıtlı bir burjuva demokrasisine dönüş dahi olmadığı apaçık ortadadır.

Fakat bu boyledir diye,devrimci demokratik güçlerin bu konuyu tartışmaması,buna ilgisiz kalması elbetteki beklenemez ve bu önerilemez.Tam aksine,cuntanın her uygulamasına karşın,bu oyununda,oyunununda teşhir olması ve bozulması için gerekenler yapılmalıdır.

"Seçim" hazırlıkları,kitlelerde,"siyasi konuların tartışıldığı" bir canlanma ve siyasi konulara bir ilginin olduğu yapılan gözlemlerle tespit edilebilir durumdadır.Cuntanın üç yıllık baskı,zulüm,zindan,katliam ve günü birlik tehditlerine rağmen,kitleler içinde bu sorunlar tartışılıyor ve kitlelerde "ne yapacağız" arayışı içindedirler.

"Seçim platformunun"da yarattığı bu canlanma içinde,devrimci demokratik güçler; kitlelere askeri faşist cuntanın teşhiri-ni her gelişmeden yararlanarak yapmalıdırlar.Devrimci Demokratik güçler,cuntanın bu yaptıklarının,sadece kendi diktatörlüklerini pekiştirme olduğu kitlelere gösterilmelidir.

Bugün cunta,partileri arasında, "kötünün iyisini aramanın" yanlış olduğu görüşündeyiz.Zaten cuntada bunu kitlelere kabul ettirmeye çalışıyor.Cunta kendi tercihleri (seçimlere girmeye müsaade ettiği parti ve adayları) arasından birinin seçimini kitlelerden istiyor.Onun için,cuntanın bu "seçim platformu"nu,cuntanın teşhiri ve onu aşağı etmeyi hedef olarak kitlelere gösteren bir çalışma platformu haline getirilmelidir.

Kitlelere,tüm kurum ve kuruluşları ile bu cuntanın aşağı edilmesi ve ancak Türkiye halklarının kurtuluşunu getirecek olan Demokratik Halk İktidarı program hedefleri doğrultusunda mücadeleyle katılması gerektiği anlatılmalıdır.

Başarılar dileği ile..... (15.8.1983)

ALA RIZGARI hareketi